

ske vist mindre principrigtige, men mere praktiske Ordning, hvorefter Valgene foregaa i Valgkredse.

Med Hensyn til disse Valgkredses Størrelse er Forslagets Indhold alt andet end klart. Det gaar nemlig ud paa, at disse Valgkredse skulle „fordeles med omtrent samme Størrelse paa Grundlag af Indbyggertal under Hensyntagen til Vælgertal og Befolkningstæthed“. Da det ikke er ønskeligt ved en Grundlovsændring at indsætte en Bestemmelse, hvis Indhold i og for sig er uklart og derfor kan give Anledning til Tvistigheder paa et Omraade af stor politisk Betydning, kan Mindretallet allerede af den Grund ikke bifalde den foreslaaede Affattelse, mod hvis Realitet der derhos ogsaa haves afgørende Indvendinger. Saaledes som den er affattet, maa Mindretallet nærmest fortolke den derhen, at Valgkredsene først og fremmest skulle have „omtrent“ samme Størrelse. Da det nu ikke vil være muligt i alle Tilfælde at give dem nøjagtig samme Størrelse, kan Mindretallet ikke have noget imod Tilføjesen af Udtrykket „omtrent“, der ogsaa er i Overensstemmelse med den gældende Regel. At Størrelsen dernæst skal fastsættes paa Grundlag af Indbyggerantallet, er Mindretallet ogsaa enig i; men naar der derefter tilføjes „under Hensyntagen til Vælgertal“, saa maa Mindretallet forstaa denne Tilføjesen til den gældende Grundlovsregel derhen, at Hensynet til Indbyggertallet ved Fastsættelsen af Kredsenes Størrelse kan lempes efter Hensyn til Vælgertallet saaledes, at et Omraade med samme Indbyggertal dog ikke stilles lige med et andet til at kunne udgøre en Folketingsvalgkreds, naar samme Indbyggertal ikke indeholder samme Antal Vælgere. Denne Grundsætning kan Mindretallet ikke bifalde; thi Folketingsmændene repræsentere ikke blot Vælgerne, men hele Befolkningen, ogsaa dens ikke valgberettigede Bestanddele, Kvinder, Tyende, Børn, fremmede m. v., og de sidstnævnte Bestanddele maa derfor efter Mindretallets Formening ogsaa medregnes fuldt ud til at udgøre den Befolkning, som Folketingsmændene repræsentere.

Naar det dernæst yderligere bestemmes, at Valgkredsene skulle fordeles under Hensyntagen til Befolkningstæthed, saa maa Mindretallet nærmest forstaa denne Bestemmelse saaledes, at jo mere spredt Befolkningen bor, et desto mindre Antal Indbyggere kan man nøjes med til at udgøre en Valgkreds, saaledes at den territoriale Udstrækning kan erstatte Indbyggertallets Indskrænkning. Men heller ikke den Regel kan Mindretallet skænke sit Bifald. Den maatte vel væsentlig søge sin Begrundelse i Hensynet til den større Besværlighed, som Valgkredsens større Udstrækning i mindre tætbebyggede Egne vilde medføre ved Udvælgelsen af Valgrettigheden, naar man der vilde kræve det fulde Indbyggerantal til Dannelsen af Valgkredsen. Men naar man betænker, at Folketingsvalgene regelmæssig kun foregaa hvert tredje Aar, skønner Mindretallet ikke, at den dermed forbundne Ulejlighed skulde være saa stor, at der af Hensyn dertil burde træffes særlige Foranstaltninger ved Valgkredsenes Ordning til at mindske den, tilmed da den Mindskelse kun vilde være forholdsvis ringe. Hertil kommer, at Udviklingen og Forbedringen af Kommunikationsmidlerne i høj Grad har bidraget til at lette Vejen til Valgstedet, og tilmed findes der et stort Antal Køretøjer paa Landet, hvor derhos de, der ere i Besiddelse af dem, nok ville være redebonne til at befordre deres Meningsfæller. Til disse saglige Indvendinger kommer endnu den, at de anførte Tilføjeser til Regelen gennemgaaende ville blive til Skade for København og Købstæderne samt købstadlignende Bebyggelsesomraader, i hvilke Bebyggelsesforholdene i alle Tilfælde ere tættere og Vælgertallet af forskellige Aarsager, saasom navnlig en større Samling af Ungdom, Kvinder, fremmede m. v., erfaringsmæssig kan forventes at ville være forholdsvis lavere. Eksempelvis skal blot anføres, at medens Antallet af henholdsvis Mænd og Kvinder i hele Kongeriget stiler sig som 1,257,765 til 1,331,154, altsaa med et samlet Overskud for Kvindernes Vedkommende af 73,389, findes der i København af Mænd 194,980 og af Kvinder